

3) Lovudkastets § 4 (See Anhang Nr. 53, Sp. 817 o. flg.)

vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

Ændringsforslaget under Nr. 1 og samtlige Lovens øvrige Paragrapher, nemlig §§ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 og 9, fattes derpaa under Forhandling.

Bregendahl: Med Hensyn til det Ændringsforslag, jeg har stillet til § 2, da skal jeg ikke videre udtale mig derom, da det jo er en Smagsag, om man vil gaae ind paa en Forandring i Loven i saa Henseende eller ikke. Derimod skal jeg tillade mig at opfordre den ærede Finanzminister til at give en noget nærmere Forklaring af Lovens § 1. Det vil erindres, at § 1 i det oprindelige Lovudkast var indskrænket til at lyde saaledes: „Alle ved Post- og Telegraphvæsenet ansatte Bestillingsmænd lønnes udelukkende med faste Gager.“ Paa et tidligere Stadium af Sagens Forhandling fandt man imidlertid Tvivl om, hvorvidt denne Bestemmelse, at de udelukkende skulde lønnes med faste Gager, ophævede alle Sportler, som ved den tidligere Lovgivning vare Postembedsmændene tillagte, og man fandt det derfor hensigtsmæssigt, for at hæve denne Tvivl, at foreslaae et Tillæg til § 1. Det viste sig imidlertid, da dette Tillæg var blevet foreslaaet, hvori det bestemmes, at visse Gebyrer, som ved Postforsendelsesloven af Maris forrige Aar vare tillagte de vedkommende Embedsmænd, skulde hjemfalde til Postkassen, at Postbestyrelsen forstod disse meget bestemte Udtryk i Regjeringens Forslag paa en anden Maade, at den nemlig, naaget disse meget tydelige og omfattende Udtryk i Regjeringens Forslag, som ikke vel synes at kunne volde nogen Tvivl, dog nærede den Formening, at visse Gebyrer endnu skulde tilflyde vedkommende Postembedsmænd; det fandtes derfor rigtigst at vedtage et Tillæg til Paragraphen, saaledes som den nu foreligger Thinget, men jeg kan ikke nægte, at den Tydelighed, man ved dette Tillæg har søgt at give Paragraphen, ikke er bleven meget stor; thi just den Omstændighed, at man i Slutningen af dette Tillæg har optaget en Bestemmelse, som siger, at visse bestemte Gebyrer eller et vist Gebyr, som nævnes i en vis bestemt Paragraph af Post-

forsendelsesloven, skal hjemfalde til Postkassen, kan volde Tvivl om, hvorvidt denne Hjemfaldelse til Postkassen ogsaa skal omfatte alle andre Gebyrer. Der er navnlig een Klasse af Sportelindtægter, som jeg, navnlig efter den nuværende Affattelse af § 1, vel kan tænke mig, at Postadministrationen, med den samme Subtilitet til at forklare, som den har lagt for Dagen ved at forklare Regjeringens oprindelige Forslag, kunde finde burde tilfalde de enkelte Postembedsmænd, og det er en ikke ubetydelig Deel af Gebyrerne; det er nemlig de Gebyrer, som erlægges i Anledning af Avisers og Tidenders Forsendelse. Det vil nemlig erindres, at tidligere var dette Gebyr, som erlagdes med 13 pCt. af Bladets Abonnementspris, en Betaling, deels til den affsendende Postmester, fra hvis Contoir Avisen affendtes, og deels til den Postmester, fra hvis Contoir Avisen distribueredes til Abonnenterne. Af disse 13 pCt. tilfaldt, saavidt jeg erindrer, 3 pCt. Affsendelsesstedet, og de øvrige 10 pCt. den, som uddeelte Avisen. Det var tidligere, navnlig hvad angaaer Distributionen og Indcassationen af Abonnementsbetalingen for Avisen, anseet som et Slags Privatforretning for vedkommende Postmester, og Placaten af 6te Mai 1842 foreskriver ogsaa ligefrem, at Postvæsenet ikke skal besørge Distributionen og Indcassationen, undtagen for de daværende privilegerede Aviser, hvorimod det bliver en privat Sag mellem Avisudgiverne og vedkommende Postembedsmænd, om han vil paatage sig Distributionen til Abonnenterne og Indcassationen af Abonnementsbetalingen. Men denne Charakter af en privat Contract mellem Udgiveren og vedkommende Postembedsmænd har dette Forhold aldeles tabt ved Placaten 19de Juni 1848, idet det nemlig i denne Placat udtrykkeligt foreskrives, i dens § 4, at Postvæsenet uden videre ogsaa overtager sig Distributionen og Indcassationen, selv for de Aviser, som ikke vare forsynede med noget Privilegium med Hensyn til Postforsendelsen. Det er saaledes gaaet over til at blive en Forretning, som henhører under Postvæsenet, og jeg kan derfor ikke andet end troe, at den rette Fortolkning af § 1 maa medføre, at dette Gebyr for Fremtiden maa hjemfalde til Post-